

Motion till riksdagen

1988/89:Ju16

av Karin Ahrland m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1988/89:118 om ändring i lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott, m.m.

De senaste åren har undersökningar framlagts, vilka påvisar att en bilförare får avsevärt försämrade prestationsförmåga redan vid ringa alkoholförtäring. Det torde inte längre ifrågasättas att en sänkning av straffbarhetsgränsen för rattonykterhet är motiverad från trafiksäkerhetssynpunkt. Forskningen har entydigt visat att stora besparingar i fråga om människoliv och trafikskadade kan uppnås om trafiknykterhetstillståndet ytterligare kan förbättras. Den tillåtna promillegränsen vid bilkörning bör därför snarast sänkas.

I propositionen föreslås nu vissa ändringar i 4§ trafikbrottslagen som avser trafiknykterhetsbrotten. Ändringarna innebär att särskilt straffansvar ska kunna grundas på alkoholkoncentrationen i utandningsluften. Vidare ges polisen vidgade möjligheter att genomföra rutinmässiga alkoholutandningsprov på trafikanter.

Däremot har regeringen inte lyckats prestera något förslag avseende en sänkning av straffbarhetsgränsen för rattonykterhet. Detta är utomordentligt anmärkningsvärt och vittnar om en oacceptabel handlingsförlamning. Det är obegripligt att regeringen, trots att det redan 1984 förelåg ett förslag om sänkt straffbarhetsgräns, nu inte anser sig ha ett tillräckligt beslutsunderlag för att lägga fram ett förslag för riksdagen.

Folkpartiet har i flera olika sammanhang, nu senast i partimotion som väcktes i januari 1989, anfört att *all* alkoholförtäring i samband med bilkörning bör vara förbjuden. Mot denna bakgrund bör gränsen sättas så nära noll som det är möjligt med hänsyn till de säkerhetsmarginaler som erfordras av rättssäkerhetsskäl.

Att regeringen nu försöker dra frågan i ytterligare långbänk genom att hänskjuta den till en ny total översyn av bestämmelserna om trafiknykterhetsbrott finner vi helt oacceptabelt.

Att införa utslag i alkoholutandningsprov som ett nytt rekvisit i ansvarsbestämmelserna finner vi däremot väl övervägt. Det är naturligtvis av vikt att resultaten av ett blodprov och ett utandningsprov skall vara så lika som möjligt. Anpassning av säkerhetsavdragen måste ske så att överensstämmelsen blir i det närmaste total.

Det är också av vikt att följa hur användningen av utandningsprov fungerar. Det får inte bli så att det sprids en uppfattning att utandningsproven är "sämre" för bilföraren än blodprov. I sådana fall anser vi att det bör övervägas någon typ av sanktion för dem som vägrar lämna utandningsprov.

Hemställan

Mot. 1988/89

Jul6

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att ett förslag om sänkt straffbarhetsgräns vid trafiknykterhetsbrott i enlighet med vad som anförts i motionen snarast bör framläggas för riksdagen.

Stockholm den 5 april 1989

Karin Ahrland (fp)

Lars Sundin (fp)

Kjell-Arne Welin (fp)

Bengt Harding Olson (fp)